

Arrest

**nr. 58 357 van 22 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 6 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. TEERLINCK, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 juni 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 juni 2010 (bijlage 26).

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 13 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 17 oktober 2010.

1.3. Op 7 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 december 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn afkomstig uit Gaza-city, gelegen in de Gazastrook. In maart 2010 werd uw vriend M.(...) A.(...) S.(...) vanwege zijn engagement voor "Fatah" door aanhangers van "Hammas" opgepakt. Drie dagen later waarschuwde uw zus u dat aanhangers van "Hammas" jullie woning binnenvielen en naar u op zoek waren. Om aan een aanhouding te ontsnappen dook u onder bij uw vriend M.(...) A.(...) A.(...). Via deze vernam u dat aanhangers van "Hammas" vijf dagen na hun eerste bezoek een volgende keer uw thuisadres bezochten om u op te sporen. Eind april 2010 vluchtte u via een tunnel naar Egypte. Nog dezelfde dag vloog u door naar een onbekende bestemming. Op 30 juni 2010 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u van Gaza city afkomstig bent en er tot april 2010 verbleef. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt namelijk dat de identiteitskaart die u ter staving van uw identiteit en afkomst voorlegt een totale namaking van een Palestijnse identiteitskaart door middel van een kleurenreproductie is. Zulks roept twijfel op over uw identiteit en uw afkomst en doet vermoeden dat u poogde de Belgische asielinstanties te misleiden door vervalste documenten voor te leggen.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de actuele levensomstandigheden in de Gazastrook te beperkt is om aan uw voorgehouden afkomst geloof te kunnen hechten. Zo verklaarde u dat de Jordaanse dinar het meest courante betaalmiddel is in de Gazastrook (zie gehoorverslag CGVS, p.3 + p.6), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de shekel het meest courante betaalmiddel is in de Gazastrook. Verder verklaarde u dat in de Gazastrook biljetten van vijf en tien shekel in omloop zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.3 + p.6), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat deze biljetten niet langer in omloop zijn. Verder verklaarde u dat het biljet van twintig shekel lichtbruin gekleurd is (zie gehoorverslag CGVS, p.3), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt duidelijk blijkt dat groen de dominante kleur van dit geldbiljet is. Daarnaast verklaarde u dat in de Gazastrook muntstukken van 5, 10 en 50 agora en van één shekel in omloop zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.6), maar bleek niet vertrouwd met het feit dat er ook muntstukken van 5 en 10 shekel in omloop zijn. Ook van deze informatie werd een kopie aan het administratief dossier toegevoegd. Verder verklaarde u dat de wijk waar u woonde, At Tuffah, per auto zo'n uur van de zee gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.4), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat At Tuffah hooguit vier kilometer van de Middellandse Zee gelegen is. Daarnaast bent u niet vertrouwd met de identiteit van de imam van de moskee die u bezocht. U vergoelijkt dit door te stellen dat u niet zo frequent naar de moskee ging, wat hiervoor geen afdoende verschooning biedt (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Verder bent u niet vertrouwd met de ligging van de wijk Ijdeedeh (zie gehoorverslag CGVS, p.4), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat deze wijk een directe buurwijk is van de wijk waar u zou gewoond hebben, At Tuffah. Verder bent u niet vertrouwd met de namen van de historische poorten van Gaza stad (zie gehoorverslag CGVS, p.5) en verklaarde u dat de joodse kolonies in de Gazastrook nog steeds door kolonisten zijn bewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.5), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de joodse kolonies in de Gazastrook in 2005 verlaten en ontmanteld werden. Voorts kent u geen van de in Gaza city gelegen hotels bij naam (zie gehoorverslag CGVS, p.5), kent u geen van de lokale kranten bij naam (zie gehoorverslag CGVS, p.6 -7) en slaagt er niet in om te verduidelijken welke gebouwen in Gaza city vernield raakten bij de bombardementen van het Israëlische leger tijdens de oorlog van december 2008 – januari 2009. U stelt dat u zich enkel om uzelf en uw familie bekommerde wat geen afdoende verschooning biedt daar er toch van kan worden uitgegaan dat hierover werd gepraat in de stad (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Deze vaststellingen roepen fundamentele twijfel op over uw bewering dat u van Gaza city afkomstig bent en er tot april 2010 verbleef. Vermits de door u ingeroepen asielmotieven kaderen in de problematische veiligheidssituatie in de regio ondermijnt zulks de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenzeer.

Het feit dat u vertrouwd bent met bepaalde stadswijken van Gaza city (zie gehoorverslag CGVS, p.3), u vertrouwd bent met de in de Gazastrook gelegen steden (zie gehoorverslag CGVS, p.3), u weet dat het al Shifa-hospitaal in Gaza city gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.3), u een aantal in Gaza city gelegen straten bij naam kent (zie gehoorverslag CGVS, p.5) en u weet dat er een islamitische universiteit in Gaza city gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.5) wijzigt deze vaststellingen niet. Deze kennis kan immers door studie verworven worden en weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis die tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal werden vastgesteld.

Tot slot dient nog aangestipt dat ook de ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw reisweg, u weet niet precies waar in Egypte u het vliegtuig hebt genomen, weet niet waar u bent geland,

weet behalve het feit dat u met een Egyptisch paspoort zou hebben gereisd geen andere gegevens van de op het paspoort gevoerde identiteit en weet niet of er in dit paspoort al dan niet een visum was opgenomen, andermaal uw geloofwaardigheid ondermijnen (zie gehoorverslag CGVS, p.2).

Er moet bijgevolg worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen hebt aangehaald om uw voorgehouden afkomst en verblijf in Gaza city tot april 2010 en bijgevolg ook de door u aangehaalde problemen aannemelijk te maken. Om deze reden wordt u zowel de bescherming onder de Vluchtelingenconventie als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Hij herhaalt zijn vluchtmotieven en stelt dat de feiten en bewijzen die hij aanvoert ruimschoots aantonen dat hij inderdaad een gegronde vrees heeft voor vervolging omwille van zijn politieke overtuiging en/of behoren tot een bepaalde sociale groep. Hij is er immers ten stelligste van overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Palestina onmiddellijk onterecht zal worden aangehouden, gevangen genomen en gedood door Hamas. Om dezelfde reden meent hij dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Als bijlage bij het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd: kopie van verzoekers geboorteakte (onvertaald), kopie van een document uitgegeven door het districtshoofd en waarin onder andere verzoekers naam, adres en identiteitskaartnummer wordt bevestigd (onvertaald), het online krantenartikel "*Tekort aan contant geld in Gazastrook*", gepubliceerd op 12 augustus 2008 op DePers.nl, het krantenartikel "*Palestinians look to Jordan's dinar as Israeli banks halt shekel supply*", gepubliceerd in de Financial Times op 27 mei 2006, een medisch attest opgesteld door dr. P. Spiessens op 5 januari 2011 en een kleurenprint van een geldbiljet van 20 shekel.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij niet aannemelijk maakt dat hij van Gaza city afkomstig is en er tot april 2010 verbleef. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat (i) hij een valse identiteitskaart neerlegt, (ii) zijn kennis van de actuele levensomstandigheden in de Gazastrook te beperkt is om aan zijn voorgehouden afkomst geloof te kunnen hechten, zoals uitvoerig wordt toegelicht, en deze vaststelling evenzeer de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnt vermits de door hem ingeroepen moeilijkheden kaderen in de problematische veiligheidssituatie in de regio, (iii) hij weliswaar vertrouwd is met bepaalde stadswijken van Gaza city en met de in de Gazastrook gelegen steden, hij weet dat het al Shifa-hospitaal in Gaza city gelegen is en dat er een islamitische universiteit gelegen is en hij een aantal in Gaza city gelegen straten bij naam kent maar deze kennis door studie verworven kan worden en dan ook niet opweegt tegen de lacunes in zijn kennis van de actuele levensomstandigheden in de Gazastrook en (iv) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn reisweg.

2.3. De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel berust bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.4. Verzoeker benadrukt in voorliggend verzoekschrift dat hij wel degelijk van Palestijnse afkomst is. Hij stelt dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een kopie van zijn authentieke identiteitskaart heeft voorgelegd, dat deze identiteitskaart evenwel meer dan vijf jaar oud is en versleten is, het door de politieke moeilijkheden in de regio niet mogelijk is om zich een nieuwe identiteitskaart aan te schaffen en de papieren Palestijnse identiteitskaart bovendien in het algemeen niet dezelfde kwaliteit heeft als de Belgische plastieken identiteitskaart.

Dergelijke uitleg kan niet overtuigen en vermag niet afbreuk te doen aan de resultaten van het authenticiteitsonderzoek gevoerd door de Federale Politie, waaruit het volgende blijkt: *“Het document komt niet overeen met de documentatie in het bezit van de CDBV-D. Het gaat hier namelijk om een totale namaking van een Palestijnse identiteitskaart d.m.v. een kleurenreproductie (laserprint). De stempel op het document is eveneens een kleurenreproductie.”* Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de Dienst vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde dat de door hem neergelegde identiteitskaart een origineel document betreft (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 20). Dat hij na confrontatie met het onderzoek van de Federale Politie waaruit blijkt dat zijn neergelegde identiteitskaart niet authentiek is, plots beweert dat hij een kopie heeft neergelegd, is dan ook niet ernstig. Het neerleggen van een niet-authentiek identiteitsdocument roept, zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing, twijfels op wat betreft verzoekers identiteit en afkomst.

Betreffende de door verzoeker nieuw bijgebrachte documenten, in het verzoekschrift omschreven als kopie van zijn geboorteakte en kopie van een document van het districtshoofd, kan de Raad slechts vaststellen dat deze stukken niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zodat deze niet in overweging worden genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Overigens acht de Raad het uitermate bevreemdend dat verzoeker er thans in slaagt een kopie van zijn geboorteakte neer te leggen, terwijl hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde nooit een geboorteakte te hebben gehad (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 21). Tot slot wijst de Raad erop dat documenten slechts objectieve bewijswaarde hebben in de mate coherente en waarheidsgetrouwe verklaringen worden ondersteund. Vermits verzoeker ook middels zijn verklaringen zijn afkomst uit de Gaza niet aantoonbaar kunnen deze beide documenten niet in aanmerking worden genomen als bewijs.

2.5. Vervolgens onderneemt verzoeker een poging om de vastgestelde lacunes in zijn kennis van de actuele levensomstandigheden in de Gazastrook te verklaren. Aangaande het meest courante betaalmiddel in de Gazastrook, stelt verzoeker dat de laatste jaren eerder de Jordaanse dinar gebruikt wordt dan de Israëlische shekel, wat volgens hem bevestigd wordt door verschillende krantenartikelen waaronder een artikel uit de gereputeerde krant Financial Times dat als bijlage aan het verzoekschrift wordt gevoegd.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, wordt zijn bewering geenszins gestaafd door het artikel waarnaar wordt verwezen. De Raad stelt vast dat in het artikel in kwestie weliswaar wordt gesteld dat de Palestijnse Autoriteiten in de Jordaanse dinar een mogelijk alternatief ziet voor de Israëlische shekel doch uit het artikel blijkt geenszins dat de laatste jaren eerder de Jordaanse dinar gebruikt wordt dan de Israëlische shekel. Integendeel, het artikel vermeldt expliciet dat de shekel het meest courante betaalmiddel is in de Gazastrook, wat derhalve overeenstemt met de informatie die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt gehanteerd.

Het is de Raad niet duidelijk op welke wijze het online krantenartikel *“Tekort aan contant geld in Gazastrook”*, gepubliceerd op 12 augustus 2008 op DePers.nl verzoekers betoog zou kunnen ondersteunen en verzoeker licht dit ook niet toe.

2.6. Wat betreft de biljetten van vijf en tien shekel, voert verzoeker aan dat uit het gehoor blijkt dat hij wel weet dat de biljetten van vijf en tien shekel vervangen zijn door muntstukken maar dat hij wenste duidelijk te maken dat hij nog zulke biljetten thuis liggen heeft. Hij meent dat verder nergens uit het gehoor blijkt dat hij expliciet melding heeft gemaakt dat hij geen weet heeft van muntstukken van 5 en 10 shekel en stelt dat hij wenste duidelijk te maken dat de muntstukken van 5 en 10 shekel niet veel gebruikt worden.

Dergelijke uitleg vindt geen steun in het administratief dossier en is integendeel in flagrante tegenspraak met verzoekers eerdere verklaringen. De Raad leest immers in het gehoorverslag *“In welke coupures circuleren er van Sheqel-biljetten? 50, 100 en 10 en sheqel, heeft er thuis nog liggen. (...) Wat is het*

kleinste sheqel biljet dat circuleert? 5 sheqel Gebruikte u dit tot op het moment van uw vlucht? Ja, maar biljet van 20 wordt vaker gebruikt. (...) Waren er ook sheqel muntstukken? Ja, van 1 sheqel Nog andere sheqel muntstukken in omloop? Neen, alleen van 1 sheqel En zijn er nog? Heeft alleen weet van een stuk van 1 sheqel" (gehoor CGVS, p. 3 en p. 6). Uit deze antwoorden kan, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, geenszins worden afgeleid dat hij op de hoogte is van het feit dat de biljetten van 5 en 10 shekel niet langer in omloop zijn en werden vervangen door muntstukken, zoals blijkt uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier, informatie welke door verzoeker niet wordt betwist.

2.7. Aangaande de kleur van het biljet van twintig shekel, waarvan verzoeker tijdens het gehoor heeft gesteld dat het lichtbruin is, voert hij aan dat uit een online kleurenprint van dit biljet duidelijk blijkt dat het meerdere tinten heeft van groen, blauw en bruin. Volgens verzoeker houdt de stelling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als zou groen de dominante kleur van het biljet zijn geen steek en is te ongenueanceerd om enige gevolgtrekking over zijn afkomst te kunnen afleiden.

Daargelaten het feit of groen nu al dan niet de dominante kleur van het bankbiljet is, kan de Raad slechts vaststellen dat uit de door verzoeker bijgebrachte kleurenprint in geen geval blijkt dat het bankbiljet van twintig shekel lichtbruin van kleur zou zijn, zoals verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor (gehoor CGVS, p. 3). De loutere ontkenning dat het bankbiljet niet overwegend groen zou zijn doet dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker verkeerdelijk heeft gesteld dat het biljet lichtbruin van kleur is. In de mate verzoeker stelt dat dit argument te ongenueanceerd is om enige gevolgtrekking over zijn afkomst te kunnen afleiden, wijst de Raad erop dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is daarenboven niet zo dat ieder onjuist antwoord op een kennisvraag op zich leidt tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, maar wel de totaliteit van onwetendheden en onvolledigheden.

2.8. Wat de afstand van de wijk At Tuffah tot de zee betreft, wijst verzoeker erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij zelf nooit naar de zee is gegaan en de schatting van de afstand/tijdsduur van At Tuffah tot de zee gebaseerd is op waarnemingen van zijn vriend. Zijn onwetendheid omtrent de identiteit van de imam van de moskee die hij bezocht, verklaart verzoeker door het feit geen frequent bezoeker van de moskee te zijn. Bovendien heeft de imam van de moskee die hij bezocht zijn naam nooit verkondigd, aldus nog verzoeker. Omtrent de vaststelling dat hij niet vertrouwd is met de ligging van de wijk Ijdeeded, merkt verzoeker op dat aanhangers van Fatah en Hamas verschillende namen voor elke wijk hebben. Zo is volgens verzoeker "Hakkah" een andere naam voor de wijk At Tuffah. Welke wijk bedoeld wordt met de naam Ijdeeded weet hij niet, wat te verklaren is door dit gebruik van verschillende termen voor elke wijk. Voorts voert verzoeker aan dat door de huidige oorlogssituatie in de Gazastrook de bewegingsvrijheid sterk beperkt is voor de inwoners. Aangezien hij zijn verplaatsingen tracht te beperken tot naar en van het werk en hij geen toerist is, kent hij bijgevolg niet de namen van de historische poorten van Gaza stad. Met betrekking tot de Joodse kolonies, stelt verzoeker geen persoonlijke kennis te hebben maar hierover enkel geïnformeerd te zijn door vrienden en kennissen. Evenmin kent hij namen van hotels in Gaza stad aangezien het overgrote deel van deze hotels gelegen zijn op de baan tussen Gaza stad en de kust, hij zoals reeds gesteld zijn verplaatsingen probeerde te beperken tot deze naar en van het werk en hij nog nooit naar de kust is gegaan. Verder kent hij inderdaad geen namen van lokale kranten in Gaza stad aangezien zowel Hamas als Fatah eigen kranten hebben die regelmatig van naam veranderen en bovendien zijn leescapaciteit beperkt is. Tot slot voert verzoeker aan dat uit het gehoor niet blijkt dat hij geen namen kent van gebouwen die vernield werden tijdens de bombardementen van het Israëlische leger tijdens de oorlog van december 2008-januari 2009. Zo stelt hij wel kennis te hebben van het huis van een dokter dat vernield is in At Tuffah door Israëlische tanks en eveneens van vele andere gebouwen, zonder specifieke namen.

Met dergelijke argumentatie, die in wezen niets meer inhoudt dan een opeenvolging van eerder afgelegde verklaringen en blote beweringen, slaagt verzoeker er geenszins in plausibele of aanvaardbare verklaringen aan te voeren die zijn manifest gebrek aan kennis omtrent de Gazastrook in het algemeen en Gaza stad in het bijzonder kunnen vergoelijken. De Raad benadrukt dat van een persoon die zich vluchteling verklaart redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Het feit dat verzoeker niet veel gereisd zou hebben doet hieraan geen afbreuk. Indien verzoekers verklaringen geboren en getogen te zijn in Gaza stad op enige waarheid berusten, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij een beschrijving kan geven van de stad waar hij zijn hele leven zou gewoond hebben en dat hij zijn wijk At Tuffah correct kan situeren ten opzichte van naburige wijken en dat hij kennis heeft

van hotels, historische bijzonderheden, de naam van de imam van zijn moskee en van gebouwen die vernield werden tijdens de bombardementen van december 2008-januari 2009 en dat hij een aantal lokale kranten kan noemen. Dat hij nooit naar de zee zou zijn geweest, hij zijn verplaatsingen beperkte, niet veel naar de moskee ging en zijn leescapaciteit beperkt is, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband. Dat aanhangers van Fatah en Hamas verschillende namen hebben voor elke wijk, wat overigens een loutere bewering is die niet met enig objectief element wordt gestaafd, kan evenmin worden aanvaard als afdoende verklaring om verzoekers gebrekkige kennis van naburige wijken te verantwoorden. Ook de stelling als zouden de namen van de kranten van Hamas en Fatah voortdurend van naam veranderen, is slechts een blote bewering die niet vermog de vaststellingen van de bestreden beslissing te ontkrachten. Waar verzoeker thans stelt wel degelijk kennis te hebben van gebouwen die werden vernield tijdens de oorlog van 2008-2009, staat dit haaks op de verklaringen zoals hij deze aflegde voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij, gevraagd naar gebouwen die vernield raakten, uitdrukkelijk antwoordde er geen te kennen (gehoor CGVS, p. 7). Voorts acht de Raad het volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekers kennis over een bijzonder heikel punt in het conflict tussen Israël en de Palestijnen, namelijk de Joodse kolonies in de Gazastrook, onbestaande zou zijn. Het feit dat hij verkeerdelijk beweerde dat deze kolonies nog bewoond zijn terwijl deze in 2005 verlaten en ontmanteld werden doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijf in Gaza tot april 2010.

2.9. In zoverre verzoeker de vaststellingen van de bestreden beslissing nog tracht te verklaren door herhaaldelijk te wijzen op de onduidelijke vraagstelling door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen alsook op zijn gehoorverlies, zoals blijkt uit het doktersattest dat als bijlage bij het verzoekschrift wordt gevoegd, wat ertoe geleid heeft dat hij de vragen niet altijd even goed begreep en niet altijd even pertinent kon beantwoorden, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker er bij het begin van het gehoor werd op gewezen dat eventuele problemen dienden gemeld te worden, wat verzoeker heeft nagelaten te doen. Verzoeker noch zijn raadsman hebben tijdens dan wel op het einde van het gehoor enige opmerking gemaakt omtrent de vraagstelling of aangaande zijn gehoorproblemen. Voor het eerst wordt er hieromtrent in het verzoekschrift een opmerking gemaakt. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen heeft gesteld en verzoeker deze vragen ook kennelijk correct heeft begrepen. Verzoeker laat overigens na te concretiseren welke vragen onduidelijk of dubbelzinnig zouden zijn geweest of welke vragen hij verkeerd zou begrepen hebben.

2.10. Waar verzoeker tot slot aanhaalt dat de combinatie van angst, het gebrek aan reiservaring en het feit dat zijn vlucht de eerste maal was dat hij het land verliet, ertoe heeft geleid dat zijn herinneringen aan de gehele vluchtervaring vaag zijn, kan hij geenszins overtuigen. In navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht de Raad het niet plausibel dat verzoeker niet weet waar in Egypte hij het vliegtuig heeft genomen, noch waar hij is geland en hij, behalve het feit dat hij met een Egyptisch paspoort zou hebben gereisd, geen andere gegevens van de op het paspoort gevoerde identiteit weet en evenmin weet of er in dit paspoort al dan niet een visum was opgenomen. Van een kandidaat-vluchteling mag immers verwacht worden dat hij zijn reisweg en de door hem gebruikte documenten waarmee hij reisde voldoende kan toelichten, temeer hij nooit gereisd had zodat kan worden aangenomen dat de omstandigheden een diepe indruk op hem nalieten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker enerzijds niet weet op wiens naam het valse paspoort stond en anderzijds onwetend is omtrent de aanwezigheid van een reisvisum in het paspoort (gehoor CGVS, p. 2). Het is niet aannemelijk dat verzoeker geen precieze informatie kan verschaffen over de persoon die vermeld stond in het paspoort, en dan nog wat betreft dergelijke eenvoudige en cruciale informatie. De Raad verwacht niet dat alle details van een paspoort gekend zijn doch van een vreemdeling die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij minstens de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, zonder enig probleem zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle te worden aangehouden en ondervraagd omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Er kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat een reis met beweerde valse documenten grondig wordt voorbereid en dat verzoeker op de hoogte was van het gegeven dat er veelvuldige en grondige controles op individuele basis zouden gebeuren omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel en dit zowel bij vertrek als bij aankomst. Blijkens de verklaringen kon verzoeker geen nuttige elementen omtrent het vals paspoort vermelden zodat terecht kan getwijfeld worden aan de bewering dat hij met een vals paspoort reisde. Bovendien moet verzoeker minstens in het bezit geweest zijn van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Hij kan echter geen reisbescheiden voorleggen en maakt aldus op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. De loutere bewering dat de

smokkelaar hem verplichtte om al zijn reisdocumenten af te geven eens de check-in voltooid was doet geen afbreuk aan bovenstaande overwegingen.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden concludeert dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering afkomstig te zijn uit Gaza en er tot april 2010 te hebben verbleven. Dat verzoeker bepaalde gegevens over Gaza wél kent, doet niets af aan bovenstaande overwegingen aangezien deze kennis, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, door studie kan worden verworven. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem uiteengezette vluchtmotieven die zich aldaar zouden hebben afgespeeld en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.12. Gelet op de vaststelling dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont, en hij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de Gazastrook, kan hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

2.13. Verzoeker legt ter terechtzitting een onvertaald stuk neer afgegeven op 28 februari 2011 door de Palestijnse autoriteiten gevestigd in Brussel. Dit stuk is niet vergezeld van een eensluidend verklaarde vertaling. De Raad neemt dit stuk, overeenkomstig artikel 8 PR RvV, derhalve niet in overweging.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS